

a forma un acidă cunoscut sub nume de acidă sulfhidrică, dar nici odată nu se dobîndea acidul acesta într'acest caz, căci sulfurul și hidrogenul se unesc lesne numai în stare pură și adică atunci când es dintr'o combinație.

Sulfurul se găsește și cu clorul, cu bromul, cu iodul și cu cea mai mare parte din metale. Cite-va metale, precum fierul, cuprumul, argintul, pot și să se inflacăre în aerul de sulfură și ard într'insă ca în oxigenul său în clorură.

Extracția sulfurului.— Sulfurul întrebunțat în industrie se extrage mai cu seamă din trînzirile numite solfatare, în care sulfurul este în stare pură.

Sulfurul se găsește în mare parte din Sicilia, care produce pe an mai mult de 40 milioane de oka de sulfură. Mineralele din Sicilia sînt foarte bogate, și aș de la 30 până la 50 la 100 de sulfură.

Sulfurul se extrage prin distilație sau numai prin lixiviație, când mina este bogată.

Supra a se călzi sulfurul cum se cade, are trebunț de doză distilații și aș de alți.

Distilația inițială se face la solfatarele de la Puzzole aproape de Napoli; distilația a doua se face mai cu seamă la locurile de consumație. Aparatul distilației este un cilindru de fier tocit, care compunează cu o cameră și de sulfură vine de se condensează. Când distilația merge încet, și princi camera nu se încălzesc până la 110°, atunci sulfurul se condensează în cameră și se praf foarte multă și se scurge de sulfură: dacă distilația merge vite, atunci sulfurul se topește, și se poate țera în ținare de lemn în formă conică, și astfel se dobîndea sulfurul în formă de baston.

Floarea de sulfură are tot d'asna acidă sulfosă și aș de acidă sulfurică; floarea aceasta poartă tinctura de țerșol: supra a se călzi floarea de sulfură, trebuie să se spele cu apă caldă, și se țera să se țere la o căldură potrivită.

Sulfurul se mai scoate distilînd și oare-care sulfură, și mai cu seamă bisulfurul de fier (pyrită martială).